

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Kielce, dnia 24.07.2017r.

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
w Warszawie
za pośrednictwem
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO
w Gliwicach

Strona skarżąca:

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
reprezentowane przez
adw. Magdalenę Nadgowską- Makarewicz
ul. Warszawska 28/11, 25-312 Kielce

Uczestnik postępowania:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Katowicach

Skarga kasacyjna
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach
z dnia 10.05.2017 r. (sygn. akt II SA/G1 218/17)

Na podstawie art. 173 § 1 ustawy z dnia 30.08.2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2016.718 t.j.), zwanej dalej p.p.s.a., działając w imieniu Stowarzyszenia Obrona Zwierząt - zwanego dalej Stowarzyszeniem, na mocy pełnomocnictwa, które stanowi załącznik do niniejszego pisma, udzielonego mi przez Agnieszkę Lechowicz, Prezesa Stowarzyszenia, uprawnioną do reprezentacji Stowarzyszenia na podstawie § 17 pkt 8 rozdz. IV jego statutu, **zaskarżam w całości** wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10.05.2017 r. (sygn. akt II SA/G1 218/17), prawidłowo doręczony w dniu 23.06.2017 r., oddalający skargę w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji w przedmiocie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt.

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Wyrokowi temu **zarzucam** naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art. 133 § 1 p.p.s.a., poprzez wydanie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach rozstrzygnięcia nie znajdującego umocowania w aktach sprawy, gdyż uzasadnienie kwestionowanego wyroku jest sprzeczne ze stanem faktycznym sprawy wynikającym z dowodów znajdujących się w aktach sprawy, a szczególnie z dowodem w postaci decyzji Prezydenta Miasta Rybnika z dnia 19.11.2007 r., znak: IMI-7080/00007/07, zezwalającej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Rybniku, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt oraz wniosku skarżącego z dnia 09.08.2015 r. dot. wszczęcia postępowania w sprawie o stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji, a które nie zostały przez WSA uwzględnione przy podejmowaniu rozstrzygnięcia;
- art. 141 § 4 zdanie pierwsze p.p.s.a., poprzez przedstawienie przez WSA stanu sprawy niezgodnie ze stanem faktycznym, co spowodowało, że uzasadnienie orzeczenia WSA w istocie nie zawiera stanowiska co do stanu faktycznego przyjętego za podstawę rozstrzygnięcia.

Z uwagi na powyżej sformułowane zarzuty **wnoszę o:**

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania kasacyjnego, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym kosztów zastępstwa procesowego;
- rozpoznanie skargi na rozprawie.

Skarżący posiada status organizacji pożytku publicznego, co wynika z dołączonego do skargi odpisu KRS Stowarzyszenia. Zgodnie z art. 239 § 2 p.p.s.a., nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej. Skarżący nie prowadzi działalności gospodarczej (co również wynika z odpisu KRS).

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 10.05.2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, zwany dalej WSA, oddalił skargę Stowarzyszenia z dnia 06.02.2017 r. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 12.12.2016 r., znak: SKO-OŚ-428/336/10244/16/RN, utrzymującą w mocy własną decyzję z dnia 25.05.2016 r., sygn. SKO-OŚ/428/1819/13032/15/RN, odmawiającą stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta Miasta Rybnika z dnia 19.11.2007 r., znak: IMI-7080/00007/07, zezwalającej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Rybniku, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. W ocenie skarżącego stanowisko WSA, z uwagi na uchybienia proceduralne, wymyka się kontroli instancyjnej, w związku z czym kwestionowane orzeczenie winno być wycofane z obrotu prawnego dla przyczyn jak poniżej.

W dniu 09.08.2015 r. skarżący złożył wniosek do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach o wszczęcie postępowania w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydenta Miasta Rybnika z dnia 19.11.2007 r., znak: IMI-7080/00007/07, zezwalającej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Rybniku, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Z całą pewnością przedmiotem niniejszego postępowania jest więc obszar działalności schroniska dla zwierząt w Rybniku, prowadzonego przez Rolniczą Spółdzielnię Produkcyjną w Rybniku, której zezwolenia na tę działalność udzielił Prezydent Miasta Rybnika. Skarżony wyrok wydany został w postępowaniu wszczętym w/w wnioskiem. Pomimo to, o Rybniku mowa jest jedynie w 2 miejscach uzasadnienia orzeczenia - w I akapicie oraz na str. 7. Poza tym, najwyraźniej odnosi się ono do stanu faktycznego innej sprawy:

- 18 razy wskazano w nim „Prezydenta Miasta Racibórz”, podczas gdy ten organ administracyjny nie ma żadnego związku ze sprawą;
- na str. 6 uzasadnienia wskazano „Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o. o. z siedzibą w Raciborzu”, podczas gdy ten podmiot nie ma żadnego związku ze sprawą;
- na str. 3 uzasadnienia wskazano na wniosek skarżącego „z dnia 26 sierpnia 2015 r.”, który w niniejszej sprawie w ogóle nie zaistniał;

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

- na str. 3 uzasadnienia wskazano decyzję „Nr SKO-OŚ-428/1995/14160/15/AK z dnia 30 maja 2016 r.”, która w niniejszej sprawie w ogóle nie zaistniała.

Co najistotniejsze, na str. 7/8 uzasadnienia wyroku WSA zajmuje się badaniem decyzji, która w ogóle nie była przedmiotem wniosku skarżącego, ani postępowania administracyjnego, a tym samym skargi. Co więcej - z analizy zapisów tej decyzji WSA wyciąga wnioski fundamentalne dla podjętego rozstrzygnięcia. Sąd czyni wręcz zarzut skarżącemu, który ma „całkowicie pomijać”, że „przedmiotowa decyzja jednoznacznie określa obszar działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami”. Tymczasem, co skarżący z całą mocą podkreśla, postępowanie administracyjne dotyczyło tylko i wyłącznie decyzji Prezydenta Miasta Rybnika z dnia 19.11.2007 r., znak: IMI-7080/00007/07, zezwalającej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Rybniku, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, a nie decyzji Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 19.11.2007 r., znak: IMI-7080/00008/07, zezwalającej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Rybniku na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami. Niniejsza skarga kasacyjna nie jest miejscem na formułowanie materialnych zarzutów względem rozumowania WSA, jakkolwiek w całkowicie nieuprawniony sposób połączył on treść obu zezwoleń. W tej chwili wystarczy podkreślić, że celem wnioskującego Stowarzyszenia było zbadanie poprawności zezwolenia na prowadzenie schroniska dla zwierząt. Natomiast zezwolenie, na które powołuje się WSA – na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami - pozostaje poza zakresem wniosku skarżącego, głównie z tej przyczyny, iż zadanie gminy „ochrony przed bezdomnymi zwierzętami” zostało przez ustawodawcę uchylone w 2011 r., zatem nie jest aktualnie (od dnia 01.01.2012 r.) w żadnym związku z zadaniem określonym w ustawie z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U.2013.856 t.j.) jako „zapewnienie bezdomnym zwierzętom opieki oraz ich wyłapywanie”. A już zupełnie na marginesie należy wskazać, że przepis art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2017.1289 t.j.), zwanej dalej u.c.p.g., nakazuje wskazanie obszaru działalności dla każdego zezwolenia z osobna, wydanego na podstawie art. 7 u.c.p.g., a więc zarówno dla zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, jak i dla zezwolenia na prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt. Abstrahując więc od

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

naruszenia przez WSA procedury poprzez wyjście poza materiał znajdujący się w aktach sprawy, to argumentacja Sądu, jakoby fakt wskazania obszaru w jakimś zezwoleniu (np. na działalność w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami) sanował brak wskazania tego obszaru w zupełnie innym zezwoleniu (np. na prowadzenie schroniska dla zwierząt) jest całkowicie niezrozumiała i bezpodstawna.

Przepis art. 133 § 1 p.p.s.a. stanowi, że sąd wydaje wyrok po zamknięciu rozprawy na podstawie akt sprawy. Przepis ten stanowi więc zakaz wyjścia poza materiał znajdujący się w aktach sprawy. Orzekanie „na podstawie akt sprawy” oznacza, że sąd przy ocenie legalności zaskarżonej decyzji bierze pod uwagę okoliczności, które z akt tych wynikają i które legły u podstaw jej wydania. Naruszenie określonej w art. 133 § 1 p.p.s.a. zasady orzekania na podstawie akt sprawy ma miejsce np. wówczas, gdy orzeczenie oparte jest na własnych ustaleniach sądu, tzn. dowodach lub faktach nieznajdujących odzwierciedlenia w aktach sprawy (por. wyrok NSA z dnia 26.05.2010 r., sygn. akt I FSK 497/09). Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie (o czym powyżej) - nie ma pewności, na podstawie akt jakiej sprawy orzekał WSA, z pewnością jednak uzasadnienie skarżonego wyroku nie znajduje pokrycia w stanie faktycznym wynikającym z dowodów zebranych podczas postępowania wszczętego w wyniku wniosku skarżącego z dnia 09.08.2015 r., dot. stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta Miasta Rybnika zezwalającej na prowadzenie schroniska w Rybniku. Tym samym WSA przyjął fakty nie znajdujące odzwierciedlenia w aktach sprawy, co uzasadnia zarzut naruszenia art. 133 § 1 p.p.s.a.

Z kolei, w myśl art. 141 § 4 zdanie pierwsze p.p.s.a, uzasadnienie wyroku winno zawierać zwięzłe przedstawienie stanu sprawy, zarzutów podniesionych w skardze, stanowisk pozostałych stron, podstawę prawną rozstrzygnięcia oraz jej wyjaśnienie. Omawiana regulacja określa niezbędne elementy konstrukcyjne uzasadnienia wyroku, które ma służyć wyjaśnieniu stronom powodów rozstrzygnięcia i umożliwić jego kontrolę instancyjną. Tymczasem uzasadnienie kwestionowanego rozstrzygnięcia nic nie wyjaśnia, wręcz przeciwnie – gmatwa obraz sprawy. Rozumowanie WSA zawiera nie tylko rażące błędy merytoryczne, które skarżący uważa za niedopuszczalne (na krytykę których jednak nie czas i miejsce), ale przede wszystkim uzasadnienie tego rozumowania najwyraźniej odnosi się do

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

innej sprawy. Przy czym niedbałość z jaką skonstruowano uzasadnienie skarżonego wyroku dała efekt, który w żadnym razie nie może być potraktowany jako wielokrotne oczywiste omyłki pisarskie. Z kolei taki sposób sporządzenia uzasadnienia orzeczenia uniemożliwia jego kontrolę kasacyjną.

Jak już wskazano powyżej, skarżący nie formułuje w tej chwili zarzutów naruszenia prawa materialnego, gdyż mogą one podlegać ocenie dopiero wtedy, gdy stan faktyczny przyjęty za podstawę zaskarżonego wyroku nie nasuwa zastrzeżeń. Z uwagi na opisane błędy popełnione przez sąd I instancji, skarżony wyrok nie powinien się ostać w obrocie prawnym. W związku z tym skarga niniejsza jest zasadna i w całości zasługiwać winna na uwzględnienie.

ADWOKAT
Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Załączniki:

- 1. 2 odpisy skargi kasacyjnej*
- 2. odpis KRS Stowarzyszenia*
- 3. pełnomocnictwo*